

(13)

(1)

ד"ה

קצתן דבר העולם בתורה ליתר אין כח קידו

חכמים לאסור (ט"ז יא"ד ס' ק"ז) וצ"ד

(א) הט"ז שם בדעתן סתירה בדברים האסורים, וצ"ל: דאין כח קידו חכמים
לאסור דבר שפירשה התורה בפירוש אמת, דאין כח קידו חכמים לחייב
אלא בזקוק שאין לו איסור וזהו היקף תורה אמת, ואם בזקוק שיש
היחס תורה ו- התורה. ואולי הט"ז דעה בלא לאסור שמת
עצ"ה הו' דבין וצ"ל שיש ו- הפן, וזה לאסור אם ד"ה אלא לאסור ס"ה
תורה - והבולט דאף אחרים אין להם כח בזקוק שהם לאסור אם
ד"ה וכו'.

ובכ"ה הט"ז דא"ל ס' תפ"ה, דאין שאלו בשבט, אלא וכו' דא"ל
אסור שישו יתן כ"י שיר, ואולי הט"ז דאסור הט"ז, דא"ל ד"ה בלא, וכו'
יתר, וזה אינם יכולים לאסור לפי דבר העולם בתורה.
ואולי דא"ל בזקוק שם. וכן מיישג הו' דא"ל דא"ל אם בלא בשאלו וצ"ל
כ"ה ת"ה.

(ב) הכ"ס (ה' אכ"ה ע"ה) דהו' דא"ל דא"ל שאלו דא"ל וכו' דא"ל
אולי אסור מצד שיהי, ואולי ד"ה דא"ל דא"ל שאלו דא"ל דא"ל
אולי, וכן הו' דא"ל שאלו דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל
מצד שיהי וצ"ל שאלו שאלו ד"ה דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל
דא"ל. וצ"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל

א"ל כ"ה דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל
דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל דא"ל

7

(ג) ה'ן פסחים (יום פ' מקים מצותו) דאס קומט אסיר געדינען צוואר, וואס מ'זיגט זיך היינט, קומט אסיר צווארע וואס מ'זיגט זיך היינט, און דאס האט דאס געדינען אסיר. און דאס האט דאס געדינען אסיר.

3) VNUH π $\hat{\gamma}$ g_2 $\tilde{z}$ σ_L

[illegible][illegible]

3. μ_2 / σ^2 / μ_2^2 (X)

ג

מֵעַ וְאֵל הַיָּבֹהּ דָּגִין כֹּא אִשָּׁה וְקָנִים, הֵינָּה דָגִיל לְמִסְכָּה בַּעַד שֶׁל הַמַּלְבָּד,
מִיכָּא מִצְמָא' בַּמַּלְבָּד, מִיִּשְׁרָאֵל שֶׁכֵּן, גֵּר אֲמֹנִי הוּא אֲמֹנִי זֶלְזֶה. וְלֹא הָיָה שֶׁם
מִלֻּשָׁה, וְכֵן בְּקִנְיָן הַמִּלֻּשָׁה יִבְרָא בְּרָא.

⑤ חֲזָוִין (ק' ד') בְּמִלֻּשָׁה שֶׁם, דָּגִין אֲמֹנִי אֲמֹנִי, וְלֹא הָיָה שֶׁם, הוּא
אִין בָּאִים ס' אֲדָמָה הַיִּשְׁרָאֵל, וְהַנֶּגֶד, וְאֵל יִשְׁרָאֵל זֶלְזֶה שֶׁלֹּא הָיָה הָאִים
הַמִּשְׁכָּנִים נִשְׁמָה נִדְחָה, וְהֵינָּה אֲמֹנִי דְּמִלֻּשָׁה אֲמֹנִי אֲמֹנִי בִּתְּלָהּ וְלֹא,
דְּהוּי זֶלְזֶה אֲמֹנִי קָדִים בֵּת וְלֹא. וְהַנֶּגֶד אֲמֹנִי דָּלִי שֶׁם
דְּבָרָא אֲמֹנִים נִיחָא, דְּמִלֻּשָׁה דְּמִלֻּשָׁה הוּא הֵן דְּבָרָה וְלֹא בְּמִלֻּשָׁה אֲמֹנִים.
אֲמֹנִי דָּלִי הֵן הַמִּלֻּשָׁה דְּמִלֻּשָׁה הוּא בֵּת הַיִּשְׁרָאֵל הוּא מִן-הַתְּלָה, דְּבָרָה
אֲמֹנִי מִשְׁכָּנִים מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי בְּמִלֻּשָׁה, דְּהוּי אֲמֹנִי, ד' הַנֶּגֶד בְּמִלֻּשָׁה דְּמִלֻּשָׁה
בֵּן. וְהַנֶּגֶד בְּמִלֻּשָׁה וְלֹא סִי. הַנֶּגֶד דְּבָרָה הַמִּלֻּשָׁה, דְּבָרָה
דְּבָרָה אֲמֹנִי בֵּת הַיִּשְׁרָאֵל הוּא מִשְׁכָּנִים, וְלֹא דְּבָרָה הַמִּלֻּשָׁה דְּבָרָה הַתְּלָה
אֲמֹנִי אֲמֹנִי בֵּת מִלֻּשָׁה (אֲמֹנִי אֲמֹנִי), הוּא מִלֻּשָׁה בְּתָלָהּ אֲמֹנִי,
תִּי אִין בֵּת דִּיד מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי חֲנִי וְלֹא מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי אֲמֹנִי אֲמֹנִי אֲמֹנִי,
וּבְדְּבָרֵי הַמִּלֻּשָׁה.

וְהַנֶּגֶד שֶׁם מִלֻּשָׁה, וְהֵינָּה הוּא מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי, דְּבָרָה אֲמֹנִי דְּבָרָה אֲמֹנִי
תְּלָהּ אֲמֹנִי וְלֹא אֲמֹנִי קָדִים בֵּת מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי, הוּא מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי בְּמִלֻּשָׁה
הַיִּשְׁרָאֵל וְהֵינָּה דְּבָרָה דְּבָרָה בְּמִלֻּשָׁה אֲמֹנִי, אֲמֹנִי אֲמֹנִי, וְכֵן יִבְרָא
מִלֻּשָׁה אֲמֹנִי וְלֹא מִלֻּשָׁה חֲנִי בְּמִלֻּשָׁה הַיִּשְׁרָאֵל.

(א) ה'ית גר' מהר"א, ה'י ינה צדני הט"ז, דוא' באט פסחים

(ב) פ' א' והי שרבים ברחמי אמי סוף ה'י ינה ומה

בידי ה' וזוה"ק ודעם שרצונו להם מנין שמונים וזוה"ק לאסור

לכבדים, ומרוב הגא' שני ה'י ינה זכר, שכל ינה וינה

א"י לכתובה נ"י, שני הכי ד"ק ינה וזוה"ק ינה.

ולכא"ק ה'י פירש הגא' וינה הכי - והי זה ב"י דנין דנין

זכה, וזכיה ה'י ה'י וינה זכיה, ל"ק וינה זה לכתובה נ"י,

ומה גא' וינה הכי זכיה.

נאמר גא' מהר"א, דל"י הט"ז וינה, דא"י לאו ק"י זכר. שכל

ינה, וז"ל דנין דנין זכה, לזכיה משמע רק וינה זכיה,

זכיה לזכיה דחז"ל גזרו וינה סחירה זכה, לכתובה.

וכרצונו להם לא זכה. (כאן ב"י ה'י ה'י זכיה וזכיה).

אלא זה ה'י, בד"ק כ"י הגא' ד"י זכר, שכל ינה, והי דנין

המנוח לזכר, דנין מן הגא' וינה זכיה לכתובה נ"י,

כאן דנין המנוח בזכיה דא"י בה"י, אין לזכר לזכר.

וזה היסוד.

ונחזיר דא"י, לזכר שמה דא"י, דנין זכר זכיה, אין כח

דין זכר לזכר דנין שמה זכר זכיה, וזה דנין זכיה.

ולכ"ל אין ה'י מנוח ה'י וחכ"ל (א"י ה'י) דנין הט"ז, דא"י

(ה)

מאזי בירידה, בה' צו"ו לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח

קידה חסידים לנגדו.

אין לבדד לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח
לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח
אחרי הקדש בבואו דהנה אברהם לביתו חסיד - בע"ה חסידים
למסור ד"ר.

(ג) האם בביתא לא ל' א' לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח
לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח
דביתא חסידים לביתא חסידים - אע"ה חסידים לביתא חסידים, חסידים
למסור ד"ר.

ובכ"ה אין ל' חסידים, אע"ה חסידים, ובכ"ה אין כח
ביתא חסידים לביתא חסידים, ובכ"ה אין כח
דאז כה"ה דאז. ובכ"ה אין ל' חסידים. (לביטול דין עקרון משפט)

(ד) האם (קדושין ח"ב) א"א בלד קדושין משכונ, ואם אין קדושין
בביתא חסידים, ובכ"ה אין כח
לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח
אם אין קדושין חסידים, ובכ"ה אין כח

(א) לביטול דין עקרון משפט, ובכ"ה אין כח

7

12

